

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 273/09-24

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 16. februára 2010 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Juraja Horvátha a Sergeja Kohuta prerokoval prijatú sťažnosť J. V., B., zastúpenej advokátkou JUDr. A. V., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 20 C 17/04 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 20 C 17/04 p o r u š i l základné právo J. V., aby sa jej vec prerokovala bez zbytočných prieťahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. J. V. priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 1 000 € (slovom tisíc eur), ktoré je Okresný súd Bratislava II povinný vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. J. V. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 368,55 € (slovom tristošesťdesiatosem eur a päťdesiatpäť centov), ktorú je Okresný súd Bratislava II povinný vyplatiť na účet jej právnej zástupkyne JUDr. A. V., B., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 273/09-9 zo 7. júla 2009 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť J. V., B. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a porušenie práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 20 C 17/04 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Zo sťažnosti vyplynulo, že „Dňa 7. 1. 2004 som na Okresný súd Bratislava II podala návrh na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktorému bolo pridelené č. k. 20C 17/2004. (...)

Návrh som podala preto, lebo s mojim bývalým manželom nebolo možné mimosúdne sa dohodnúť.

V tom čase sme už spolu nebyvali, pretože pre jeho nevhodné chovanie som bola nútená z nášho spoločného bytu sa odsťahovať, spolu s našim mal. synom Michalom, ktorý mi bol zverený do opateru. Nasťahovala som sa k rodičom do Č., kde boli nevyhovujúce

bytové pomery (v troch izbách sme bývali prakticky tri rodiny), ale mali sme tam aspoň kľud.

K rodičom som sa presťahovala s nádejou, že súd naše BSM vyrieši v primeranej lehote a ja si svoje bývanie budem môcť doriešiť. Keď som z nášho bytu odchádzala, vzala som si len osobné veci pre mňa a pre dieťa.

Keď som odchádzala, bývalý manžel sa mi vyhrážal, že sa zo spoločného bytu nikdy nevysťahuje a vec na súde bude naťahovať, ako sa len bude dať. V tom čase som považovala jeho vyhrážky za nezmyselné, pretože som verila v spravodlivé súdne konanie. Nakoniec mal pravdu, pretože od podania návrhu ubehlo viac ako 5 rokov a momentálne sme znovu v počiatočnom štádiu.

Medzitým som bola nútená hľadať si nové bývanie aj prácu, čo ma stálo nemálo peňazí aj nervov. Ani súd, ani bývalý manžel nebral do úvahy oprávnené potreby dieťaťa, ktoré so mnou putovalo po rôznych privátoch a nakoniec som musela odísť do Rakúska, kde sa mi podarilo nájsť si vyhovujúce zamestnanie a ubytovanie.

Vo veci vyporiadania BSM začala konať zákonná sudkyňa. Vytýčila pojednávanie, vypočula nás, dala spraviť znalecké posudky na hodnotu vecí patriacich do BSM a napriek tomu, že bývalý manžel neúspešne namietal jej zaujatosť a na pojednávania viac krát neprišiel, vo veci sa konalo. Posledné pojednávanie bolo dňa 29. 11. 2005 a potom zostal súd nečinný. Napriek osobným i telefonickým dotazom, vo veci sa nič nerobilo. Bola som veľmi trpezlivá, ale keď som zistila, že už aj znalecké posudky stratili na aktuálnosti, podala som sťažnosť na prietahy v konaní, na ktoré mi predsedkyňa Okres. súdu Bratislava II oznámila, že zákonná sudkyňa bola pridelená na Krajský súd a vec prevzala iná zákonná sudkyňa.

Ubehlo však niekoľko ďalších mesiacov a vo veci sa nič nedialo. Obrátila som sa preto na Ministerstvo spravodlivosti SR s ďalšou sťažnosťou, na čo mi bolo oznámené, že súd už vo veci vytýčil termín. Nová zákonná sudkyňa vytýčila viac pojednávanií, ale vec nepokročila, pretože šlo o nemeritórne pojednávania, lebo súd nezabezpečil účasť odporcu ani zaktualizovanie posudku k hodnote nehnuteľnosti. Posledný termín bol zrušený s tým, že vec prevzal ďalší zákonný sudca, pričom termín ďalšieho pojednávania môžeme očakávať až niekedy v jesenných mesiacoch. (...)

Nečinnosť a prieťahy v konaní Okresného súdu Bratislava II je porušením tohto ústavného práva a zároveň porušením čl. 6 Dohovoru. (...) S poukazom na horeuvedené podávam túto sťažnosť, ktorou namietam porušenie práv na spravodlivý proces bez prieťahov, vyplývajúci mi z čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 6 ods.1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv.

Žiadam Ústavný súd, aby mojej sťažnosti vo svojom náleze vyhovel a zároveň žiadam, aby mi týmto nálezom bolo priznané aj finančné zadosťučinenie v sume 10 000.- Eur, ako náhrada nemajetkovej ujmy. Priznanie finančného zadosťučinenia sa domáham z toho dôvodu, že v mojom konkrétnom prípade nepovažujem deklarovanie porušenia práva na spravodlivý proces bez prieťahov za dostatočné.

Prieťahy v konaní mi spôsobili značnú ujmu. Bola som nútená niekoľko krát sa sťahovať, platím vysoké nájomné za bývanie, platím opateru synovi, pretože pracujem na smeny, musela som zadovážiť synovi, ktorý nastúpil v Rakúsku do základ. školy učiteľku nemčiny, na úkor mojej dovolenky som chodila na pojednávania, kde sa nič neriešilo a pod.

Prosím preto, aby súd mojej žiadosti vyhovel.

Uplatňujem si aj náhradu trov právneho zastúpenia(...)“

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedníčkou, listom sp. zn. Spr. 2092/09 z 29. septembra 2009 a právna zástupkyňa sťažovateľky stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu z 22. októbra 2009.

2.1 Predsedníčka okresného súdu popísala chronológiu úkonov vykonaných súdom v danej veci a dodala tieto relevantné skutočnosti:

„(...) navrhujem, aby ústavný súd rozhodol, že právo sťažovateľky na súdnu ochranu a spravodlivý proces v konaní porušené nebolo a nepriznal sťažovateľke ňou žiadané finančné odškodnenie.

Skutková a právna zložitosť sporu:

V danom prípade ide o skutkovo zložitú vec z dôvodu problematického ustálenia masy majetku patriaceho do BSM po rozvode manželstva, ktoré neoznačila navrhovateľka v návrhu na začatie konania, resp. odporca vo svojom vyjadrení k návrhu.

(...) Prietahy, ktoré podľa názoru súdu spôsobili sťažovateľka: Neúčast' na pojednávaní nariadenom na 31. 03. 2005 bez ospravedlnenia a postupné označovanie vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov v priebehu konania.

Ako vyplýva z vyššie uvedeného, súd v tomto koná a konal priebežne, aj keď dĺžku konania mohla ovplyvniť skutočnosť, že vo veci sa vystriedalo niekoľko sudcov - JUDr. A. K. do 31. 12. 2008, JUDr. M. G. od 18. 03. 2008, JUDr. K. P. od 15. 04. 2009.

Navrhujem upustiť od ústneho pojednávania, keďže nemožno od neho očakávať ďalšie objasnenie veci.“

2.2 Právna zástupkyňa sťažovateľky v reakcii na uvedené vyjadrenie predsedníčky okresného súdu zaujala toto stanovisko:

„V horeuvedenej veci Ústavnému súdu SR oznamujeme, že netrváme na tom, aby sa konalo ústne pojednávanie.

K vyjadreniu Okresného súdu Bratislava II zasielame nasledovné stanovisko:

Nemôžem súhlasiť s názorom Okresného súdu Bratislava II, že prietahy v konaní o vyporiadanie bezpodiel. spoluvlastníctva manželov som spôsobila ja - sťažovateľka.

Dňa 31. 3. 2003 som sa na pojednávanie dostavila spolu s mojou právnou zástupkyňou, nedostavil sa však odporca.

Nie je pravda ani to, že som postupne označovala veci patriace do bezpodiel. spoluvlastníctva.

Nejde o komplikovanú vec, avšak od podania návrhu ubehlo už takmer 6 rokov.

Vo vyjadrení Okresného súdu Bratislava II je uvedených značné množstvo úkonov a na prvý pohľad to vyzerá tak, že súd naozaj priebežne konal. Avšak je potrebné si všimnúť, čo všetko je medzi úkonmi uvedené, a že medzi viacerými úkonmi, hlavne medzi pojednávaniami uplynuli mimoriadne dlhé lehoty. Nepojednávalo sa od 29. 11. 2005 až do 1. 12. 2008, aj to bolo nemeritórne pojednávanie, pretože sa nedostavil odporca, na ďalšie pojednávanie dňa 23. 2. 2009 odporca z nám neznámych dôvodov nebol volaný a pojednávalo sa až po uplynutí ďalších 4. mesiacoch 1. 4. 2009.

Najbližší termín pojednávania je vytýčený na 26. 11. 2009, t. j. po ďalších 8. mesiacoch.

Nie je preto možné konštatovať, že vec sa prejednáva bez zbytočných prietáhov a v primeraných lehotách.“

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 20 C 17/04:

Dňa 16. januára 2004 podala sťažovateľka na okresnom súde návrh *«o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej tiež „BSM“)*» proti M. V., B. (ďalej len „odporca“).

Dňa 28. januára 2004 súd vyzval sťažovateľku, aby doplnila svoj návrh a doručila listinné dôkazy týkajúce sa nehnuteľností.

Dňa 6. apríla 2004 právna zástupkyňa sťažovateľky doručila súdu listinné dôkazy týkajúce sa nehnuteľností.

Dňa 23. apríla 2004 súd vyzval odporcu, aby sa vyjadril k návrhu.

Dňa 24. mája 2004 sa odporca písomne vyjadril k návrhu.

Dňa 28. mája 2004 súd opätovne vyzval sťažovateľku, aby doplnila svoj návrh a doručila súdu niektoré listinné dôkazy týkajúce sa nehnuteľností a rozvodu manželstva.

Dňa 16. júna 2004 právna zástupkyňa sťažovateľky založila do súdneho spisu kópiu rozvodového rozsudku.

Dňa 29. júla 2004 súd nariadil vo veci pojednávanie na 16. november 2004.

Dňa 16. novembra 2004 bolo pojednávanie odročené na neurčito, pretože odporca vzniesol námietku zaujatosti proti zákonnej sudkyňi. Odporca bol vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku za vznesenú námietku zaujatosti.

Dňa 25. novembra 2004 bol spis predložený Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“), aby rozhodol o námietke zaujatosti vznesenej odporcom.

Dňa 30. novembra 2004 krajský súd uznesením č. k. 5 NcC 45/04-36 rozhodol, že zákonná sudkyňa nie je vylúčená z prerokovania a rozhodovania danej veci.

Dňa 3. decembra 2004 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 14. januára 2005 súd nariadil vo veci pojednávanie na 31. marec 2005.

Dňa 31. marca 2005 bolo pojednávanie odročené na 12. máj 2005, pretože sa nedostavili účastníci konania. Sťažovateľka svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnila.

Dňa 12. mája 2005 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito z dôvodu nariadenia znaleckého dokazovania na ocenenie tržnej hodnoty bytu.

Dňa 20. mája 2005 okresný súd uznesením č. k. 20 C 17/04-49 ustanovil za znalkyňu z odboru stavebníctva Ing. A. H.

Dňa 20. júla 2005 ustanovená znalkyňa prevzala súdny spis.

Dňa 19. septembra 2005 znalkyňa doručila súdu vypracovaný znalecký posudok.

Dňa 22. septembra 2005 súd uznesením č. k. 20 C 17/04-84 priznal znalkyni znalečné a vo veci bolo nariadené pojednávanie na 29. november 2005.

Dňa 29. novembra 2005 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito z dôvodu nariadenia znaleckého dokazovania na ocenenie hnutelných vecí a motorového vozidla.

Dňa 25. januára 2006 okresný súd uznesením č. k. 20 C 17/04-94 ustanovil za znalca z odboru bytového zariadenia Ing. T. G.

Dňa 28. apríla 2006 ustanovený znalec prevzal súdny spis.

Dňa 2. mája 2006 znalec Ing. T. G. oznámil súdu, že bol vyčiarknutý zo zoznamu znalcov, a vrátil spis okresnému súdu.

Dňa 27. júla 2006 okresný súd uznesením č. k. 20 C 17/04-104 zrušil svoje uznesenie č. k. 20 C 17/04-94 a vo veci ustanovil nového znalca Dpt. J. B. na ocenenie bytového zariadenia.

Dňa 26. septembra 2006 znalec Dpt. J. B. prevzal súdny spis.

Dňa 8. novembra 2006 znalec doručil súdu vypracovaný znalecký posudok.

Dňa 13. novembra 2006 súd uznesením č. k. 20 C 17/04-119 priznal znalcovi znalečné.

Dňa 13. októbra 2006 okresný súd uznesením č. k. 20 C 17/04-125 ustanovil za znalca z odboru „*Elektrotechnika, odvetvie: odhad hodnoty elekt. a elektronických zariadení*“ znaleckú organizáciu – V., s. r. o.

Dňa 11. decembra 2006 znalec podal „*odvolanie*“ proti uzneseniu okresného súdu č. k. 20 C 17/04-104.

Dňa 29. januára 2007 okresný súd vydal opravné uznesenie č. k. 20 C 17/04-140, ktorým reagoval na „*odvolanie*“ znalca.

Dňa 17. apríla 2007 znalecká organizácia doručila súdu vypracovaný znalecký posudok.

Dňa 15. mája 2007 súd uznesením č. k. 20 C 17/04-163 priznal znaleckému ústavu znalečné.

Dňa 30. mája 2007 súd vyzval znalecký ústav, aby obratom zaslal ešte jedno vyhotovenie znaleckého posudku.

Dňa 7. júna 2007 bol okresnému súdu doručený jeden exemplár ostatného znaleckého posudku.

Dňa 13. septembra 2007 okresný súd vydal opravné uznesenie č. k. 20 C 17/04-169.

Dňa 1. januára 2008 bola zákonná sudkyňa JUDr. A. K. dočasne pridelená na krajský súd.

Dňa 18. marca 2008 bola okresnému súdu doručená sťažnosť sťažovateľky na zbytočné prietahy v konaní. V ten istý deň bola vec prikázaná opatrením predsedníčky súdu sp. zn. Spr. 3259/08 na konanie JUDr. M. G.

Dňa 22. septembra 2008 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 1. december 2008.

Dňa 1. októbra 2008 právna zástupkyňa sťažovateľky písomným podaním poukázala na nutnosť aktualizácie znaleckého posudku Ing. H., ktorým ohodnotila nehnuteľnosť.

Dňa 1. decembra 2008 bolo pojednávanie odročené na 1. apríl 2009, pretože sa nedostavil odporca, pričom sťažovateľka v rámci BSM doplnila, že mali zriadený účet vo V.

Dňa 1. apríla 2009 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na 27. máj 2009 aj pre účely aktualizácie trhovej hodnoty bytu.

Dňa 16. apríla 2009 bola vec opatrením predsedníčky súdu sp. zn. Spr. 3259/08 prikázaná na konanie JUDr. K. P.

Dňa 27. apríla 2009 bol nariadený termín pojednávania zrušený z dôvodu zmeny zákonného sudcu.

Dňa 17. júna 2009 znalkyňa Ing. A. H. odovzdala okresnému súdu aktualizáciu trhovej hodnoty bytu.

Dňa 20. júla 2009 súd nariadil vo veci pojednávanie na 26. november 2009.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo teda posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 20 C 17/04 došlo k porušovaniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov(...)

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná(...)

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy, osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo, alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že rozhodovanie o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov môže predstavovať určitý stupeň zložitosti súvisiaci s určovaním jej hodnoty znaleckým dokazovaním. Doterajší zdĺhavý priebeh napadnutého konania však ústavný súd nemôže pripísať iba na vrub faktickej náročnosti prerokovávanej veci.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v preskúvanom konaní, ústavný súd nezistil žiadnu významnú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jej ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v predmetnom konaní k zbytočným priet'ahom. Sťažovateľka okrem toho, že sa v jednom prípade skutočne bez ospravedlnenia nezúčastnila na pojednávaní, neprispela svojím správaním k priet'ahom v konaní, aktívne sa dožadovala pokračovania v konaní, žiadala o nariadenie termínu pojednávania a taktiež podala sťažnosť na priet'ahy v konaní.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v napadnutom konaní a predovšetkým poukazuje na to, že 6-ročné trvanie preskúvaného konania (od podania

návrhu 16. januára 2004) je už samo osebe vzhľadom aj na povahu veci bezpochyby neprimerané. Ústavný súd ďalej konštatuje, že okresný súd bol v danej veci aj dlhodobo nečinný, a to konkrétne od 13. septembra 2007 do 22. septembra 2008. Uvedená nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože minimálne počas jedného roka okresný súd nevykonával vo veci úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka ako navrhovateľka v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzala, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). Uvedené obdobia nečinnosti okresného súdu bez akýchkoľvek zákonných dôvodov treba považovať za zbytočné prietahy v konaní, ktoré sú z ústavnoprávneho aspektu netolerovateľné. Vzhľadom na uvedenú dlhodobú nečinnosť okresného súdu ústavný súd konštatuje, že v konaní došlo k prietahom, ktoré neboli spôsobené zložitou vecou ani správaním účastníkov konania, ale v dôsledku postupu okresného súdu.

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

4. Vzhľadom na to, že medzičasom bola predmetná vec ukončená zmierom, neprichádzalo do úvahy v okolnostiach danej veci rozhodnutie podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľka navrhla priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 10 000 €, pretože *„Prietahy v konaní mi spôsobili značnú ujmu. Bola som nútená niekoľko krát sa sťahovať, platím vysoké nájomné za bývanie, platím opateru synovi, pretože pracujem na smeny, musela som zadovážiť synovi, ktorý nastúpil v Rakúsku do základ. školy učiteľku nemčiny, na úkor mojej dovolenky som chodila na pojednávania, kde sa nič neriešilo a pod.“*

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľku. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať jej aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľky, na význam konania pre sťažovateľku, ako aj vzhľadom na to, že napadnuté konanie už bolo skončené, považuje za primerané vo výške 1 000 €.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľke vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia z 25. mája 2009, spísanie sťažnosti z 29. mája 2009 a písomné stanovisko k vyjadreniu okresného súdu z 22. októbra 2009). Za tri úkony vykonané v roku 2009 patrí odmena v sume trikrát po 115,90 € a režijný paušál trikrát po 6,95 € (v zmysle § 1 ods. 3 a § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov), preto trovy právneho zastúpenia sťažovateľky predstavujú celkom sumu 368,55 €.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľky rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. februára 2010